

ART I POLÍTICA: EL CINEMA COM A FÀBRICA D'IDEOLOGIES

INTRODUCCIÓ

La guerra freda va ser una batalla entre els dos blocs antagònics que es va produir a molts nivells, polític, econòmic, militar, però un dels principals objectius va ser aconseguir una hegemonia cultural. Dins d'aquest conflicte, el cinema com a generador d'identitats col·lectives va jugar un paper fonamental. Analitzarem les relacions entre l'art i la política, concretament dins del període que va de 1948 fins a 1968 durant la guerra freda.

HIPÒTESI

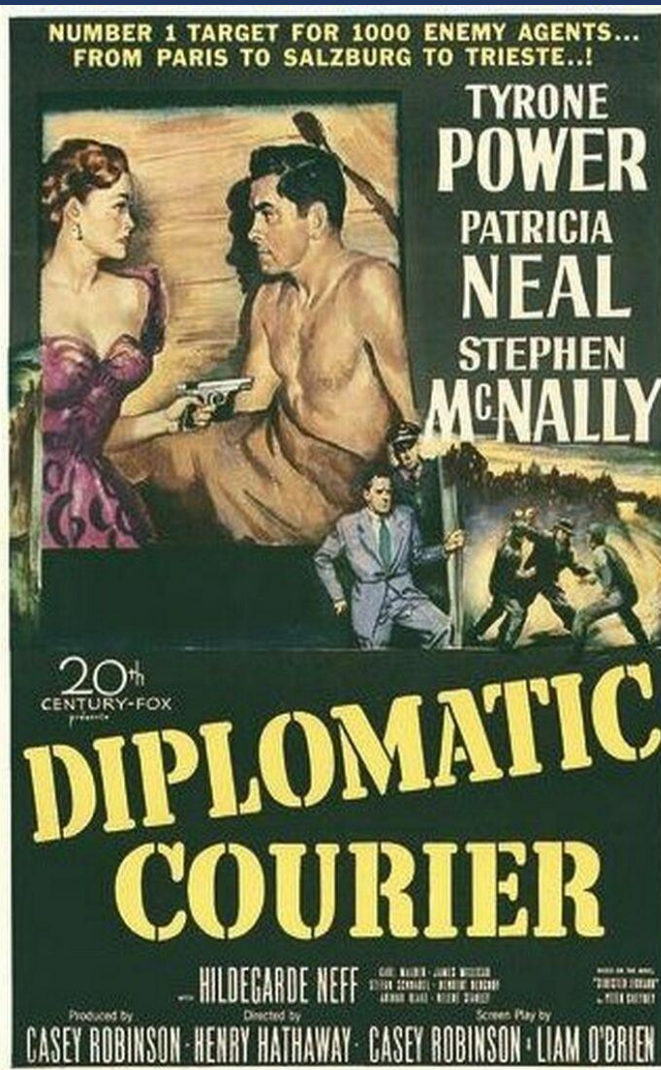
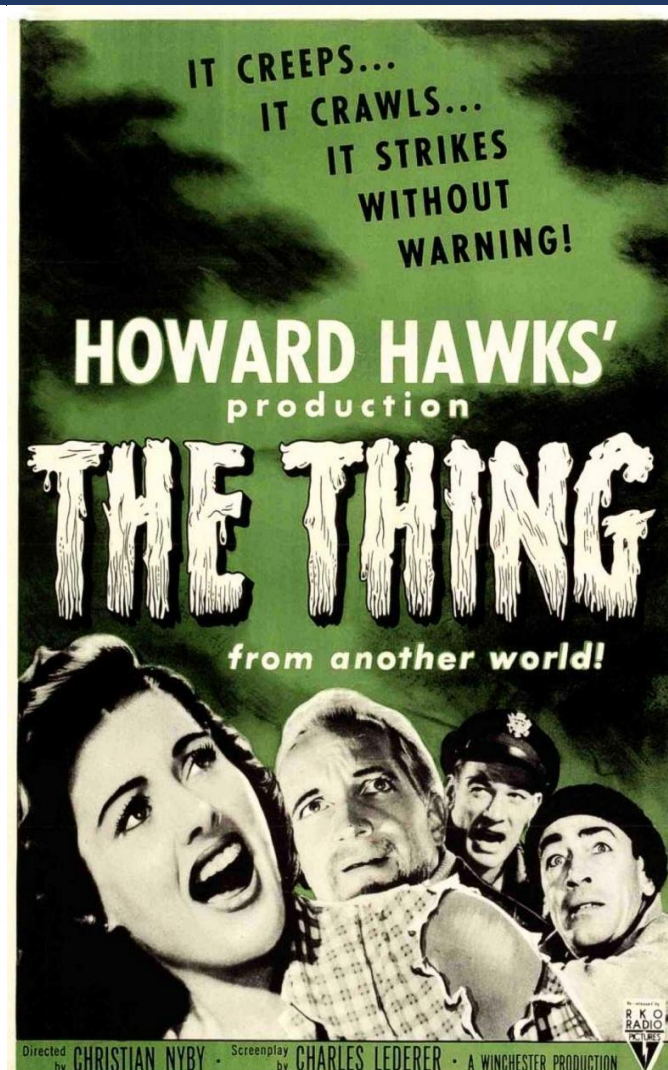
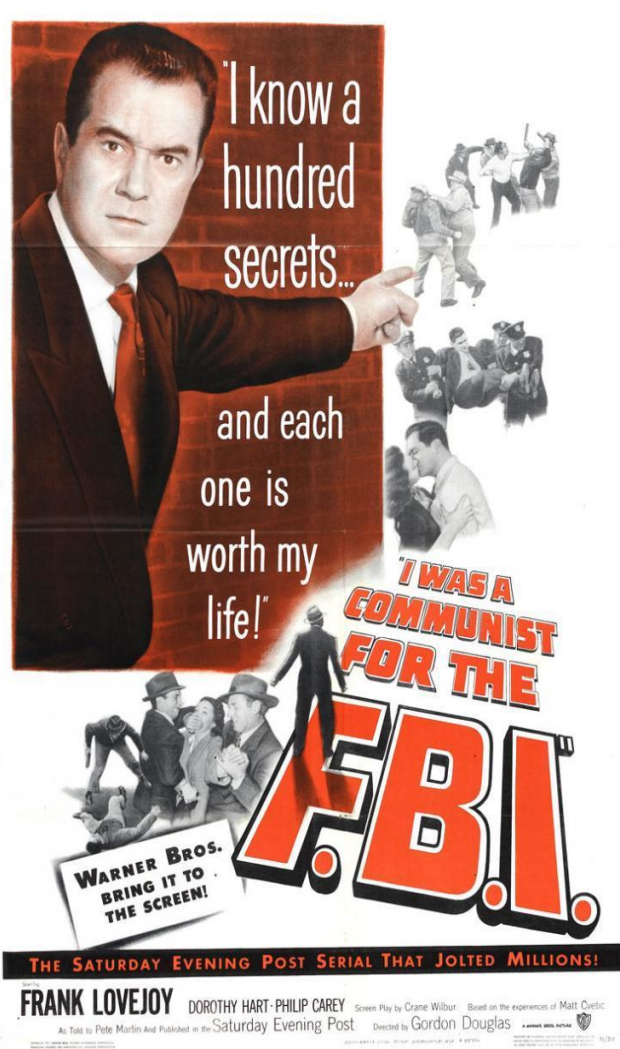
- El cinema com a seqüència d'imatges constitueix un conjunt amb significació, que va influir en la percepció que es tenia sobre la Unió Soviètica i sobre el comunisme internacional a través del qual les pel·lícules nord-americanes projectaven mitjançant estereotips i propaganda anticomunista

MARC TEÒRIC

Mitjançant:

- La Teoria de la imatge (teoria psicoanalítica)
- La socialització primària dels individus a l'hora de conformar els trets fonamentals de la identitat de les persones

PEL·LÍCULES ANALITZADES (1948-1968)

CONCLUSIONS

- Ús de blanc i negre a (4/5) pel·lícules per generar dramatisme
- Defensa de la delació i del paper del informador
- Utilització de símbols per veure negativament el comunisme
- Defensa del valor de la llibertat
- La majoria d'aquest cinema anticomunista dels 50' no té èxit
- Per assolir un veritable triomf dels valors del bloc capitalista, van posar com a punt més important que fossin pel·lícules d'èxit i en que fossin molt més subtils en el seu missatge a transmetre. (valors religiosos+defensa american way of life)

BIBLIOGRAFIA

- FONTANA, Josep. Por el bien del imperio: una historia del mundo desde 1945. Barcelona: Pasado & Presente, 2013.
- SAUNDERS, Frances Stonor. La CIA y la guerra fría cultural. Debate, 2013.
- VILLAFANE, Justo. Introducción a la teoría de la imagen. Pirámide, 1992.